ESTABLISHED 1893.
"SVOBODA" ("LIBERTY")
THE UKRAINIAN NEWSPAPER
published three times a week
Tuesday, Thursday and Saturday, by
The Ukrainian Nat'l Ass'n of America
at 83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
Subscription:
per year...... $2.00 } Canada & Europe
half year...... 1.00 } per year...... $3.00
single copy.. .03 } half year..... 1.50

СВОБОДА

УРЯДОВИЙ ОРГАН У. Н. СОЮЗА В АМЕРИЦІ "SVOBODA" OFFICIAL ORGAN OF THE UKR. NAT'L ASS'N OF AMERICA

ЗАЛОЖ. 1893 РОКУ.
"СВОБОДА" ("LIBERTY")
виходить три рази на тиждень
вівторок, четвер і суботу,
видає
„УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ" в Америці
83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
Передплата:
на рік...... $2.00 } Канада і Европа:
на пів року 1.00 } на рік......... $3.00
поод. число .03 } на пів року 1.50

РІК XXII. Джерзи Сіти, Н. Дж., второк 8-го грудня 1914. Ч. 85. VOL. XXII. Jersey City, N. J., Tuesday, December 8, 1914. N. 85.

ПО КРОВАВІЙ БИТВІ ЗАНЯЛИ НІМЦІ МІСТО ЛОДЗЬ.

Дотеперішні страти Москалів в самих офіцирах виносять 33.000.

Війна в Сербії зближаєть ся скоро до кінця.

Англійці стратили знова два воєнні кораблі „Австралію" і „Венус".

НІМЕЦЬКІ ВІЙСКА ЗДОБУЛИ ЛОДЗЬ.

БЕРЛІН (через Лондон), 7. грудня. — Німецький генеральний штаб оголосив, що в неділю німецькі війска заняли місто Лодзь.

КРОВАВА БИТВА КОЛО ЛОДЗІ.

ПЕТРОГРАД (через Лондон), 5. грудня. — Місто Лодзь було вчера сьвідком страшної битви і бомбардованя. До найбільше кровавої боротьби прийшло, коли розходило ся о занятє жидівського окописка, положеного на передмістю Лодзі. Через два рази переходили отсї становища то в одні то в другі руки. Коли обом сторонам забрало амуніції, вдарили на себе багнетами. Ціле поле битви вкрите раненими і трупами.

Фабрика газу цілковито знищена; передмістє Балут згоріло, богато сіл в околиці Лодзї знищених і спалених, богато селян убитих і ранених. В самім місті Лодзї впало жертвою бомбардованя 50 домів і один костел.

Російська телеграма не згадує зовсім, котра сторона остала вкінци на місци. З того отже можна зовсім напевно заключати, що Москалі подали ся назад, опорожнюючи свої дотеперішні становища.

НІМЕЦЬКІ ВІЙСКА ЙДУТЬ ДАЛЬШЕ НАПЕРЕД.

ПЕТРОГРАД (через Лондон), 6. грудня. — Урядовий рапорт російського генерального штабу доносить, що від 3. грудня прийшло кілька разів до битви на лівім березі Висли на лінії Гловно—Ловіч, коло Лодзі на дорогах, що ведуть до Пйотркова.

На боєвій лінії коло Щерцова (який лежить около 20 миль на схід від ріки Варти) Німці одержали сильну поміч і розпочали наступати в напрямі Пйотркова.

Жадна з новисших обох урядових телеграм не згадує нічого про якінебудь успіхи російської армії. Противно, судячи після місцевостий, поданих в гих телеграмах, мусить ся признати, що Німці посувають ся стало на схід в напрямі Варшави.

Натомісць російські телеграми, які походять з приватних жерел, є переповнені ріжними брехнями про великі побіди Москалів в Польськім Королівстві. В послідних битвах полонили Німці, як се подавали урядові німецькі рапорти, около 100.-000 Москалів. Тому то російські кореспонденти, щоби ослабити прикре враженє перед сьвітом, пускають тумана, що то російська армія побідила і знищила дві треті части німецького війска, не згадуючи ані словечком про свої власні величезні втрати.

Очевидно, що того рода вісти Німцям не пошкодять, а Москалям не поможуть, бо російським донесеням ніхто більше не дає віри.

АВСТРІЙЦІ ПОЛОНИЛИ ЗНОВА 2.700 МОСКАЛІВ.

ВІДЕНЬ (через Лондон), 6. грудня. — Нинішний рапорт міністерства війни доносить, що положене в Польськім Королівстві є зовсім корисне. Дальше доносить про успіхи австрійського війска у західній Галичині і в Карпатах, де Москалі стратили 2.700 лише в полонених.

Рапорт міністерства війни звучить:

„Положене в російській Польщі є вповні вдоволяюче.

„В західній Галичині війска австрійські і німецькі заатакували Москалів. Ми взяли 2.200 Москалів в полон і кілька транспортів з амуніцією і живностию.

„В Карпатах прийшло кілька разів до стрічі з Москалями. В одній битві в Карпатах Москалі утікли, стративши 500 людий в полонених".

МОСКАЛЯМ ПІД ПЕРЕМИШЛЕМ НІЯК НЕ ВЕДЕТЬ СЯ.

БЕРЛІН (бездр. телеґр.), 6. грудня. — Летун, який якраз повернув з Перемишля, подає, що Москалі не заподіяли доси кріпости найменьшої шкоди. Противно, залога кріпости робить часто випади, спричиняючи великі шкоди Москалям.

НІМЦІ ПОЛОНИЛИ У СХІДНИХ ПРУСАХ ЗНОВА 1.200 МОСКАЛІВ.

БЕРЛІН (через Лондон), 6. грудня. — Німецький урядовий звіт подає отсї вісти з поля війни з Росією:

„В битвах на схід від Мазурських озер (у Східних Прусах) положенє наших війск є корисне; в дрібних битвах полонено понад 1.200 Москалів.

„Воєнні операції в Польськім Королівстві розвивають ся зовсім правильно дальше".

СТРАТИ РОСІЇ В ОФІЦИРАХ ЧИСЛЯТЬ 33.000.

БЕРЛІН (бездр. тел.), 5. грудня. — Німецьке урядове бюро преси оголосило на підставі російських жерел отсї вісти:

„Російська військова часопись „Русскій Инвалидъ" оцінює страти в убитих, ранених і полонених російських офіцирах на 33.000".

Недавно тому обчисляли воєнні знавці дотеперішні російські страти в людях на 1,500.000 людий. Повисша вість, яка походить з російського жерела, потверджує вповні обчисленя знавців щодо російських страт в людях взагалі. Пересічно обчислено, що на 50 жовнірів припадає один офіцир. Коли помножимо число страт в офіцирах, яке виносить 33.000, через 50, одержимо 1,650.-000. З того отже можна заключати, що обчисленя знавців не то, що не були пересадні, але може навіть за низькі.

Вже в давнійших телеграмах з Лондону приходили вісти, що в Росії дасть ся відчувати великий брак офіцирів, бо велику часть старших офіцирів утратила Росія в дотеперішних битвах. Однак показало ся, що і в Англії справа з офіцирами не стоїть ліпше. Великі страти на полі битви та збільшене армії викликало і тут великий брак офіцирів.

ВІЙНА В СЕРБІЇ ЗБЛИЖАЄТЬ СЯ ДО КІНЦЯ.

РИМ (через Лондон), 5. грудня. — Телеграма з Нішу (теперішної столиці Сербії) доносить, що сербське міністерство, на чолі котрого стояв Николай Пашіч, уступило. Король поручив Пашічови утворити новий кабінет.

БЕРЛІН (через Лондон), 5. грудня. — З Відня доносять, що після донесень з приватних жерел, сербське правительство є готове заключити з Австрією мир, коли лише цар дасть йому на се дозвіл. Сербські офіцири, які находять ся в австрійській неволї, оповідають, що з порученя короля бувший міністер Синіч виїхав в тій справі до Петрограду. Він мав представити нещасне положене сербської армії і просити дозволу на заключене мира з Австрією, коли австрійським війскам удасть ся переломити другу (т. є. послідну) оборонну лінію.

Повисші телеграми вказують ясно на се, що Сербія потеріла дуже тяжкі страти та що не є в силі ставити дальший опір. Росія, яка є опікункою Сербії, ледви згодить ся на просьбу Сербії, бо через те Австрія скріпила би свою армію в Галичині о яких 300.000 людий. Однак не є виключене, що Сербія і проти волї Росії заключить мир з Австрією.

ПІВНІЧНА СЕРБІЯ ОДЕРЖАЛА АВСТРІЙСЬКУ УПРАВУ.

ВІДЕНЬ (через Лондон), 6. грудня. — В Білгороді і околиці заведено австрійську управу воєнну. Командант австрійської армії в Сербії, генерал Потьорек, доносить, що занятє Білгороду відбуло ся дуже урочисто. В дальшім поході в північній Сербії не стрічає австрійське війско ніякого опору. В битвах дальше на полудне полонено 300 Сербів.

ФРАНЦІЯ МАЛА СТРАТИТИ ДОТЕПЕР ПОЛОВИНУ ПРАВИЛЬНОГО ВІЙСКА.

РИМ (через Лондон), 6. грудня. — На підставі вістий, одержаних з Франції, доносить часопись „Коррієре деля Сера", що Французи стратили в дотеперішній війні половину всего правильного війска. Страти кольоніяльних війск (з Африки) є значно висші.

Що у Франції вже тепер дасть ся відчувати брак війска, можна виснути також з того, що під оружє покликано річник з р. 1916.

НІМЕЦЬКА ФЛЬОТА НА ОКЕАНІ СКРІПЛЕНА ЗНОВА ОДНИМ ВОЄННИМ КОРАБЛЕМ.

НЮ ЙОРК, 5. грудня. — З Буенос Айрес (Аргентина) доносять, що німецький воєнний корабель „Фон дер Тан" получив ся з прочими кораблями німецької ескадри, яка відплила в північним напрямі.

Всі воєнні німецькі кораблі, які з початком війни були розкинені по ріжних водах, злучили ся в одну ескадру. Вона складає ся з отсих воєнних кораблів: „Шарнгорст", „Гнайзенав", „Карльсруге", „Нірнберг", „Лайпціг", „Дрезден" і „Штрасбург". Отсї фльота недавно тому затопила у битві коло побережа Чілє два великі англійські кораблі. Всі дотеперішні зусиля Англії і Японії, щоби знищити німецьку фльоту на океані, були безуспішні. Через те довіз живности з Полудневої Америки до Англії став неможливим.

Коли повисша телеграма буде дійсно правдива, то се було би новим доказом безсильности і нездарности англійської фльоти. Іменно заходить питанє, яким способом міг німецький корабель перебрати ся через англійську блькаду і получити ся з німецькою ескадрою на океані? Деякі знавці згоджують ся, що німецький воєнний кружляк „Фон дер Тан" має достаточно прочих кораблів гарматних набоїв і торпед. Згаданий кружляк числить около 20.000 тон посмности, а скорість його виносить 28 узлів (миль) на годину т. зн. є одним із найскорших кораблів німецької фльоти.

АНГЛІЙЦІ СТРАТИЛИ ЗНОВА ДВА ВОЄННІ КОРАБЛІ?

РИМ (через Берлін), 5. грудня. — Італійська часопись „Корр[illegible]

Протест Українців.

Тимчасовий стан переходового заняття східної Галичини з головним містом Львовом і північної части Буковини використовує Росія передівсім на се, щоби український народ в самім заролі його розвою підкопати і викоренити український елемент.

Перед кількома тижнями напятнували українські парляментарні заступники насильство Москалів над грецько-католицькою церквою в Галичині. По сїм насильстві слїдувало друге, ще страшнїйше й брутальнїйше, бо звернене проти цїлого народу, його найсьвятїйшого добра, найвисших здобутків, проти головних основ істнованя нації.

Іменований російським урядом ґенерал-ґубернатор ґраф Бобрінський видав дня 30. вересня б. р. у Львові розпорядок, який обовязує також і Буковину, що стоїть під зарядом російського черновецького ґубернатора Євреїнова.

Сей розпорядок містить в 4. точці постанову, в котрій під загрозою 3-місячного арешту або заплати 3.000 рублів заборонено продавати в книгарнях і випозичати в бібліотеках книжки писані російською й українською мовою, видані поза границями Росії. Рівночасно зарядкують ся всї такі книжки зібрати окремо і переховати.

Тому, що в Галичині й на Буковині перед наїздом Москалів не видавано ніяких російських книжок, а з другої сторони українська література, заборонена яких 40 літ в Росії, розвивала ся майже виключно в Галичині й на Буковині, а її плоди були друковані передівсім у Львові, тому сї драконські постанови звертають ся виключно проти Українців тих обох країв.

Сї постанови не значать нічого иншого, як послїдовне нищене, яке провадить Росія столїтями проти істнованя й розвою українського народа: ся полїтика спонукала російських переможців вже в 1680. році заборонити цїлу українську церковну лїтературу, а 1720. року всї українські книжки взагалї; Росія знищила в другій половині 18. столїтя прегарно розвинене українське шкільництво, виступила з нечуваними репресіями проти відродженя української лїтератури в 19. столїтю, брутально поступала з українськими провідниками — а верхом сих репресій був указ царя Александра II., яким 1876. р. прогнано українське слово з лїтератури і з публичного житя, з церкви і зі школи. Сей указ — се одинокий в історії випадок страшного поневоленя нації.

Тим то старасть ся Росія також і нині впровадити такий сам стан в тимчасово занятій Галичині, яка була прибіжищем прогнаної української лїтератури, де розвинуло ся національне житє і національна культура Українців. Згаданий розпорядок звернений проти цїлої української лїтератури; він проскрибує без обмеженя кожде друковане українське слово: він відносить ся також до всїх українських шкільних підручників від елементарної науки аж до університетської, а також і до церковних книг та молитвеників. Сей розпорядок має отже на цїли одним ударом збурити цїле духове житє Українців, всї здобутки їх незвичайно запопадливих зусиль в послїдних десятилїтях на поли лїтератури, знаня, шкільного та церковного житя.

Підписана репрезентація українського народа підносить в імени цїлого народа торжественний протест проти сього нечуваного, брутального знасилуваня, що є ганьбою культури двайцятого столїтя, що не є згідне навіть зі становищем петроградської академії наук, яка виразно узнала самостійність української нації і взяла в оборону українську мову, яку царський указ прогнав з України.

Ми є сьвято переконані, що навіть і сї варварські способи Росії не є в силї знищити істнованє нашої нації, що так тяжко терпить під теперішний час. Невмирущий дух сього народа, не зломаний цїлими столїтями зі сторони „освободителькп всїх славянських братів", поможе йому й тепер перебути сї прикрі часи.

Поступоване Росії зглядом нашого народа, її скоре дїланє для знищеня нації в такий час і в такім місци, де вона не має ще права зарядкувати, нехай послужить цивілїзованому сьвітови за доказ, як ся держава відносить ся до найсьвятїйших людських прав і нехай буде причинком до характеристики етичних підстав сеї держави.

Відень в падолисті 1914 р.

ЗА ГОЛОВНУ УКРАЇНСЬКУ РАДУ:
Др. Кость Левицький, голова; Др. Володимир Бачинський, секретар.

ЗА УКРАЇНСЬКУ ПАРЛЯМЕНТАРНУ РЕПРЕЗЕНТАЦІЮ:
Микола Василько, др. Евген Петрушевич, др. Евген Левицький, др. Евген Олесницький, Володимир Сінгалевич.

ЗА СОЮЗ ДЛЯ ВИЗВОЛУ УКРАЇНИ:
Ол. Скоропис-Жолтуховський, Володимир Дорошенко.

B308

ра" доносить, що англійський воєнний корабель „Австралія" пропав без сліду.

Ще давнійше була вість, що англійський корабель „Австралія" був з німецьким кружляком „Вірнберг". Заходить можливість, що корабель „Австралія" тоді затопив, а англійське правительство старасть ся удержати в тайні до [illegible] страту.

ЛОНДОН, 5. грудня. — **Англійський воєнний кружляк „Венус" зістав розбитий підчас бурі о скалу. Передна щогла і міст відорвані филями. Корабель доплинав якраз до одної із пристаний полудневої Англії, коли зірвала ся страшна буря.**

ЛИСТ АМЕРИКАНЦЯ З ГАЛИЧИНИ

В нюйорській часописи „Ворлд" появив ся на днях ось-такий лист Вілема Г. Шеперда, який є воєнним кореспондентом в Австрії:

Перемишль, Галичина, Австрия, 27. жовтня. — Я розпочав мою подорож до Перемишля помежи австрійсько-російськими воєнними лініями. Останної ночи, їдучи автомобілем, я подибав на вершку горбка австрійського улана, котрий чекав на мене і котрий мені сказав, що Москалі зістали відперті на 30 миль.

— То було щось страшного! — говорив сей улан. — Москалі нічого не їли через 6 днів, а коли московські офіцири казали їм іти штурмом на форти, то голодні салдати кричали: „Дайте їсти, то підемо бити ся. Ми не годні на ногах держати ся". Офіцири відповіли: „Ми вас зараз нагодуємо!" При тих словах звернули огонь з машинових карабінів на власне військо і тим способом гонили салдатів до штурму.

— Се було щось страшного для Москалів, правда? — говорив дальше улан. — Зі заду убивали їх власні кулі, а з переду хапали їх сотками наші кулі з фортів Перемишля. А крім сего гинули Москалі з голоду.

Улан по розказаню мені сього засьміяв ся вдоволено, випрямив ся гордо і рушив конем з горбка в долину.

Я пишу зпід фортів Перемишля, але мені обіцяно, що завтра мене заберуть на боєву лінію так близько, що буду міг придивляти ся битві власними очима.

Мушу тут зазначити, що австрійські військові власти хотять мати у себе Американа, котрий інформував би вірно заграничну пресу.

Віденъ не був репрезентований заграничною пресою через кілька з ряду тижнів. Австрію обжалувано, що вона викликала війну післанем ультимату Сербії, а тимчасом австрійське воєнне питане можна розвязати одним словом: Росія.

Росія викликала війну — каже Австрія. Росія через довший час підбехтувала Сербію і инші балканські держави против Австрії. Росія хоче дістатись до Середземного моря через Австрію, а щоби се осягнути, мусїла провадити з Австрією війну. Сербія убила архикнязя Фердинанда, до чого попхнула її Росія. Австрія вислала Сербії ультимат, що викликав війну, але отверто сказати: се було проти Росії, бо дано їй до зрозуміня: або заперестати свою фальшиву політику, або бити ся. Росія вибрала се останне і пішла на Австрію війною.

Нічого не говорять тут злого против Франції або Англії. В цілій Австрії нічого не чути окрім одного клича: „Проч з Росією!"

Війна на тереві австрійськім і російськім цілковито ріжнить ся від війни, яка ведеть ся на французьких і бельгійських рівнинах. Австрійський і російський терен війни є значно пофалдований, горбковатий, а подекуди горлстий і простягаєть ся загалом на яких 500 миль. По обох воюючих сторонах бєть ся около шість мілїонів людий.

Я був у Берліні, де отримав перепустку до Австрії. Перша моя думка була ся, як мене там приймуть? Я пійшов до австрійського конзуля в Берліні і сказав йому, що хочу їхати до Австрії. „Ми будемо дуже раді, — говорив конзуль — як будемо мати американського кореспондента в Австрії, котрий хоч би правду сказати про Австрію". Він взяв мій пашпорт і написав на нім: „Перепустити до Австрії". За свою прислугу не хотів прийняти ніякої грошевої винагороди. „Як ваша ласка, — сказав до мене — то вкиньте ось до сеї пушки пару центів на червоний хрест. Се буде ліпше ніж [illegible]".

Я сейчас хотів відїхати до Відня, але на дворци [illegible] до [illegible] столиці. Я вернув до австрійського конзуля і сказав йому, що годі дістати ся до Відня. Конзуль поінформував мене, що Німеччина пересилає якраз своє військо на французьку границю, тому рух зелізничних поїздів між Віднем і Берліном на кілька днів перервано. В виду того я був приневолений чекати якийсь час в Берліні.

В Парижи таке чекане було би нудне. Як я був у Парижи, то всі театри були там замкнені, а в каварнях і реставраціях не було майже нікого. Одинокою моєю розривкою по вечері було слухане музики автоматичного фортепяна, за що платив я 5 центів. Цілими ночами мешканці Парижа водили по небі очима, шукаючи за „Цепелінами".

В Берлїні ішло житє нормальним шляхом. Що вечера я ходив до театру, а в неділю на концерти. Всї готелї, каварні і реставрації були відчинені і кождий гість почував себе тут свобідно.

Нарешті мене повідомлено, що рух між Віднем і Берлїном зістав наново приверненний. Я зараз удав ся на дворець і взяв перший поїзд до Відня.

Я думав, що знайду Відень у страшній нужді: з жебраками на улици і з холерою. Я висїв на двірци у Відни і казав себе завезти до готелю. Другого дня рано перейшов ся я улицями міста, де подибував богато людий з Галичини, котрі схоронили ся тут перед війною. Кількасот утікачів формують ся ранком в одну лінію перед головним будинком полїції, а там правительство удїляє їм потрібної грошевої помочи. Холери у Відни я не знайшов, анї голоду. Я був в однім шпитали, де лежить около 1000 людий, хорих на дизентерію (бігунку), але дизентерія, то не холера.

Перевів з англ. **С. Куїловський.**

ЛИСТИ З РІДНОГО КРАЮ.

На днях дістала наша редакція кілька листів з Галичини, занятої Москалями. Подаємо тут виїмки з них, майже без ніяких поправок, а читачі нехай самі виробляють собі понятє про тепеішний стан рідного краю.

I.

Лист з брідського повіта, з місточка Лешнева, писаний жінкою до свого мужа в Америці, носить почтову печатку: Берестечко, а па другій стороні **Д. Ц. У.** (Дозволено Цензурним Управленієм). Ось він:

Слава Ісусу Христу! Коханий Мужу! Засилаю Ти відомість про себе. Поводженє дуже а дуже смутне, бо мусїлисьмо своїх хатів відрікати ся, а по лісах перебували через три неділї. Прийшлисьмо до дому, то зістали голі і босі а їсти нема що: хиба бараболї і то без соли, але і тих бараболь нема в чім зварити. Пишу до Тебе той лист з великим жалем. Богато не можу писати, а як буду жити, то Тобі колись опишу, але Бог знає коли. Ми зістали дуже бідні: не маю анї свиний анї курий, хату спустошили, без вікон, замки покручені. Ячменю я мала сїм кіп, то зістало дві копи, а такий гарний був ячмінь, як пшениця, тай нема нїчо. Жита маю 7 кіп, а пшениці 6 кіп. Товар маю, бо був на вигоні, там ночував; біле позабирали, нема в що убрати ся. Дїти голі, босі і я нич не маю, а зима йде і ще не сїяно, нема чим і гинути треба. Як найскорше пришли пару долярів до Росії до Настунї, а вона менї принесе, бо инакше не можна листа писати. — Поздоровляю Тебе, Твоя жінка.

II.

Другий лист, писаний 28. жовтня зі села Острова, каменецького повіта, на граници повіта золочівського, коло стації Красне, має на другій стороні штампілю: „Вскрито военной Цензурой, Военний Цензор Толли". Ось він:

Слава Ісусу Христу! Дорога Доню! Пишемо Тобі, що ми всї здорові. Поводженє наше не добре. Що ми того року виділи своїми очима, а чули вухами, то навіть того на воловій скірі не списав би. В празникову суботу на Ілїї прийшла мобілїзація, а на самий празник всї пійшли до войска, котрі належали і то до 42. років. Ті, котрі асентеровані, також пійшли.

Такий празник був смутний, що годі було перебути.

Війна коло нас розпочала ся перед Маткою Божою на два дни. Ми викопали таку яму, що сидїло нас 4 фамілії, а тую яму називалисьмо своїм гробом; сиділисьмо в ямі один день і ніч і не малисьмо надії, що вилїземо з тої ями; а один день і ніч то сидїлисьмо в церкві. Булисьмо в церкві, а як прийшли Росіяни до церкви, тосьмо ся дуже налякали, але вони нам нїчо не робили. На самої Матки Божої ходилисьмо збирати трупи на красненський горб, а на другий день ходили по своїм поли. Тоді найшло дуже богато російського війска і забирали худобу і кури; що день ішли і все треба було щось дати, босьмо ся бояли. Дорога Доню! Не гадай собі, що то було якбудь! Як зачали стріляти, як зачали села горіти, то одного дня горів Ріпнів, Буськ, Сторонибаби, Утішків і Красне, а у нас огню не було. Хлопів мало що є, бо одні пійшли на війну, а другі до арешту. Котрі були кацаби, то з ними дуже була біда; забирали ксьондзів і їмостів. Котрі були в ареишті у Львові, то як прийшли Росіяни, то повипускали, а котрі були далї, то слих про них загинув. Куткірська їмость (Монцібовичева) то ся повернула, а по ксьондзови то і слих загинуе. Поле не оране, анї не сїяне, бо конї на форшпанах. Як хто поїхав на форшпан, то бавив 5 і 6 неділь. Кіндратишину Мілку застрілили в Буську. Тут мерли діти, але як хто вмер, то навіть не дзвонили анї з ксьондзом не ховали. Також худоба гинула.

Тепер тут дуже всьо дороге і нема де що дістати, бо міста попалені і порабовані; так було, що люди їли несолене і сиділи на помацки, бо не було чим засьвітити. Дорога Доню! Той лист як дістанеш, то пішли Гриньковиі, бо ми не маємо до него адреси. Ми той лист посилаємо на Росію. Як Гринькови біда, то най заробляє гроші і нехай приїздить до дому, а тут тепер буде Америка, як тоту біду перебуде, але що то мало хто перебуде! Тут є таких богато сіл, що нема анї села, анї людий, нї дерева, іно небо і земля.

III.

Третий лист з Городниці, гусятинського повіта, писаний до Канади, ще на „Покрови", має почтову російську печатку „Гусятин под.", а побіч того „Д. Ц. № 75". Лист звучить:

Дорогий мій Сину! Як бись знав, що в нашім краю діє ся, яке то нещастє, які то клопіт, які то гризоти, які то плачі, який то завід, що аж сум побирає, встримати ся не годен з жалю і розпуки, яка то велика в нас війна!

Ой, ой! зазнав наш нарід біди і нужди і всїлякого ляку і страху.

Як війшли Москалї в наш край, ой Боже! як зачали робити пакости і школи, то ся було на що подивити. Але, Богу дякувати, наша Городниця, Постолївка і Самолуски, нїчого шкоди не малисьмо; але в селах довкола нас брали, що хотїли: худобу, гуси, качки, кури, хліб, набіл — то все забирали і їли, а худобу зі собою забирали дальше на поживу. А з Гусятина то тілько купи каміня й цегли; все знищено, анї одної душі не найдеш в Гусятині. Там ляк дивити ся.

А щодо порядків по селах і по містах то вже Москаль позаводив свої порядки і вже нас називають „Нова Росія".

А польські пани, як зачала ся війна, то котрі йно були Русини-Українці то їх брали і саджали до криміналу, всїх ксьондзів і хлопів; а котрих називали кацапами то і ті сиділи по криміналах. Але як Москаль переходив, то все повипускав на волю.

Ой так, мій Сину! Пійшли наші брати і від дїтий тати і не повернуть вони вже до своїх діточок, а Москаль могили полишав з нашого войска!

Але там до Канади йдуть ґазети, то ви лїпше щось знаєте, бо до нас анї колїя анї телеґрами анї телефони — нїчого не йде. То нам дуже вкучно.

А ще напишу дещо о наших маєтках, бо Богу дякувати хліб зародив ся красний, бараболї дуже красні і всї люди мають їх подостатком, бо сего року і лани копають за міру, то люди позаробляли досить барабоь.

ДОПИСИ

З PITTSFIELD, MASS.

(Народне віче).

Заходами Братства св. Димитрія, від. 150. У. Н. Союза і читальні Товариства „Просьвіта", відбуло ся у нас дня 14-го листопада 1914 р., велике народне віче, в справі теперішних подій в старім краю, на котре то віче прибув гість зі старого краю. Віче отворив місцевий предсїдатель Братства п. Николай Стефанюк і пояснив зібраним ціль віча, та сказав, чому тепер повинні всї американські Українці скликувати такі віча. По своїй промові покликав на предсїдателя віча п. Ілька Яремія, на що всї присутні згодились, а сей покликав на секретарів пп. Николая Щербаня і Петра Федоришина. Предсїдатель змалював в своїй довшій промові долю нашого народу, який то вже більше ніж 260 літ стогне під кормигою московського уряду в Росії і в польській неволи, та розказав ґеоґрафію наших українських земель.

Після того предсїдатель попросив о. Стернюка з Водервліт, Н. Й., щоби забрав голос. Він в своїй щирій промові розповів теперішне горе наших братів і сестер в старім краю, як то вони терплять муки від жорстоких наїздників.

По промові о. Стернюка прекрасно і вичерпуючо говорив $1\frac{1}{2}$ години гість зі старого краю.

По скінченій промові посипались грімкі оплески, а о. Стернюк відчитав резолюції такі самі як на вічу в Нюарку.

Підчас віча і по вічу зібрано 70 долярів на фонд визволення України. Підчас збираня жертв співано народні пісні.

Честь вам, Братя і Сестри Пітсфілдчани, за Ваші щирі серця і за Ваш труд і гріш: сей гріш отре хоть в части сльозу, може і неодному з Ваших кревних, а може навіть братям і сестрам Вашим, а може виборе нам так здавна очікувану нашу волю.

Єще відзиваємо ся і до Вас, прочі Братя і Сестри, що не мали нагоди бути на тім великім нашім сьвяті, а хотїли би дати і свою жертву на таку важну ціль народну, то ми радо приймаємо і відішлемо у призначене місце. Се буде поквітоване у часописи „Свобода". Ваш гріш не пропаде, а пійде на означену Вами ціль.

Николай Стофанюк, Ілько Яремій, Николай Щербань, Юрій Спасик і Петро Федоришин, комітет віча.

—o—

З COHOES, N. Y.

(Віча в справі несеня помочи вдовам і сиротам в рідним краю).

Дня 29. падолиста с. р. на зазив нашого щирого і любимого о. Михайла Олексїва зійшли ся до шкільної галї чесні братя і сестри (парохіяни), щоби порадити ся, в який би спосіб можна збирати жертви нашим нещасним братям та сестрам в старім краю. Богато зійшло ся чесних людий на параду, але ще більше не прийшло, аби порадити ся над сим так важним ділом, а то наші недорослі москалики (але з головами) з горлицької ґубернії. Аж за серце чоловіка стискає, чого той нарід такий бідний і злобний! Все йому чуже ліпше, а своє ні: все вихваляє ката-царя, кровопийця, нагайколупника, тай його сьвятїйшу бороду а на свою гр.-кат. церков плює та її висьміває, на свого рідного брата ніж тримає, вирікає ся своєї віри, своєї народности і йде в пропасть, не видячи небезпеки.

Збори отворив о. Михайло Олексїв молитвою, відтак представив, в якій цїли має відбувати ся віче і в півгодинній бесїді розказав та пояснив людям, яке нещастє дїсть ся в нашім рідним краю. Не одному аж сльози лили ся з очий на згадку, де обертаєть ся його старенький тато, старенька мати, де його любий соколик братчик, де дорога сестричка, де дорога жінка, де діти...

По такій яркій промові покликав о. Олексїв на предсїдателя віча п. П. Ропіцького. Сей заняв своє місце і покликав на секретаря п. Гр. Пипюка.

Першого голосу уділено нашому парохіянинови п. Т. Купчевичови. Бесїдник згадав, як гірко наші братя і сестри в старім краю бідують і як терплять голод і холод, а наші братя тут в Америці в політику грають ся, не розуміючи ся на тім нїчого (хиба так як вовк на зьвіздах). Бесїдник говорить, що чув, як деякі наші братя і сестри говорили: не дай цента попови, бо то іде на Україну і на епископа. Гей, люди, схаменїть ся, бо лихо вам буде! Бесїдник заохочував, щоби не слухати жадних зрадників, а складати дальше свої центи. (Дотепер зложено 75 долярів).

Другим бесїдником був п. І. Михаиляк, котрий говорив дуже розумно. Згадуючи те нещастє в старім краю, перейшов він до нас, тут жиючих на вільній земли Вашінґтона і в своїй бесїдї висказував обурене проти тих зрадників московських, які замісць ширити просьвіту межи темним народом, ширять цареславє, бо, кажуть, що вже не довго треба чекати, як Москаль побє Австрію та Німеччину і прийде до Америки, і всї мусимо бути Москалями. Відтак бесїдник сказав ще пару слів, чому ті кацапські наймити не йдуть навертати Хінців і Турків на христіянство. Їх треба навертати, а не нас!

Відтак забрав слово п. Гр. Пипюк і сказав, щоби не тратити часу, а прийти до річи, в який спосіб будемо збирати жертви. Він сказав від себе, щоби вибрати уряд з трох членів і колекторів, котрі ходили би по хатах і збирали жертви.

Відтак п. І. Недїльський додав від себе, щоби такі колектори ходили раз на місяць за жертвами для нещасних наших братів і сестер.

До уряду увійшли: о. Мих. Олексїв яко предсїдатель, п. П. Ропіцький яко секретар і п. І. Недїльський яко касієр. Крім уряду вибрано також колекторів, як з мущин так і з женщин. Колекторами є вибрані: пп. М. Лабзда, І. Михайляк, І. Недїльський, М. Галашин, Т. Маркоч, п-на А. Ковальчик, п-на Е. Гончарик, п-на А. Дубець, п-на Р. Клубко, п-ні П. Афінович і п-ні М. Лозїнська.

Після того забрав знова слово о. Олексїв, подякував зібраним за участь і на тім закінчено віче.

Парохіянин Лемко.

—o—

З CROMPTON, R. I.

Скликаймо всюди всенародні віча!

В нашій місцевости відбуло ся заходом тов. „Запороська Січ", від. 216 У. Н. С., всенародне віче в справі несеня помочи потерпівшим Українцям в Галичині. Віче отворив тов. І. Кравчук коротко а гарною промовою, почім покликав тов. М. Ковтонюка на предсїдателя, а сей покликав на секретарів С. Багрія і Т. Хиля. Предсїдатель подякував за довіре і уділив голосу тов. М. Саламандрі (касієр Г. Н. С. нового), котрого запрошено на референта. Тов. Саламандра говорив пів-тори години. Подавати тут цілу його бесїду неможливо, длятого подаємо тільки дещо вкоротцї. Бесїдник перейшов по черзі цілу історію українського народу аж до нинїшних часів. Говорив між иншим про українських козаків; про зруйноване Січи Катериною II.; про Т. Шевченка, який збудив наш нарід своїми поезіями до нового житя; про М. Шашкевича, за котрого почином стали наші священики голосити проповіди в українській мові; про Драгоманова, Франка і їх дїяльність на українській ниві і про еміґрацію Українців до Америки, їх поступ і культуру; а найдовше говорив про теперішну війну: чи війна була потрібна і хто хотів війни і кому вона принесе користь, та чи удасть ся жертвами і кровю нашого народу визволити рідну Україну зпід московського ярма. Позаяк ми з Америки не можемо взяти особистої участи в війнї за Україну і рідний наш нарід, ми можемо дати тільки одну поміч матеріальну, то є добровільні жертви в грошах, на запомогу потерпівшим братям і на визволене України. За гарну промову референта нагородили його вічевики грімкими і щирими оплесками.

Потім віддекламувала тов. Анна Ониськів (з Фол Рівер, Масс.) „Розриту могилу" Шевченка.

По ній забрала голос тов. М. Дячук також з Фол Рівер, Масс., про теперішну війну, яка дала змогу російським ордам поповнити на українських женщинах і дївчатах нечувані звірства у Східній Галичині; звернула увагу також на теперішне безробітє в Америці і взивала всїх до любови свого народу і неньки України.

По тій промові віддеклямував тов. С. Багрій „Кавказ". Як обі повисші деклямації так і бесїда тов. М. Дячук були нагороджені грімкими оплесками.

Перед складкою добровільних жертв забрав слово знова тов. Саламандра, заохочуючи присутних до щирих жертв для поневоленого народу і визволеня України. Пригадав героїв Каганця, Коцка та Січинського, котрі жертвували своє молоде житє за визволенє українського народу; пригадав терплячих нині муки бідних женщин і невинних діточок у східній Галичині, про котрих то муки російська благодать не позволить сьвітови довідатись.

За тим приступлено до збираня добровільних жертв, котрими заняли ся тов. І. Кравчук, Г. Притула, О. Кравчук і Д. Цимбалїстий. Підчас збираня жертв товариші з Вунсокет, Провіденс і Фол Рівер співали патріотичні пісні. По зібраню жертв зaспівав тов. А. Швець соло „Рідний краю".

Опісля ухвалено ось такі резолюції:

1. Нинїшне українське віче виражає своє співчутє вдовам і сиротам по поляглих у війнї за самостійну Україну, а борцям кличе: Честь і слава Вам, мученики! Боріть ся! поборете!

2. (Резолюція поставлена тов. С. Багрієм): Зібрані на вічу в Кромптон, Р. Ай., дня 22. падолиста 1914 р. домагають ся, щоби воюючі держави як найскорше застановили братовбийчу війну, а ті спори, за які нині проливають кров невинного народу, полагодили мировим міжнародним судом.

При тім тов. Багрій додав, що така резолюція декому видаєсь сьмішною, але нехай всюди всї народи поставлять такі домаганя, то певно, що будуть з ними числити ся.

На останку вибрано місцевий комітет до збираня жертв, до котрого увійшли: М. Мартинів, предс.; Вас. Федорович, кас.; Дм. Цимбалїстий, писар; Марко Гудима, Іл. Голян, Л. Москалик, Ст. Пригарський і Т. Дячун, виділові.

В програму віча вставлено пару деклямацій, тому що і в них є історія російських благодатий, подібних до нинїшних, які Росія несе у східну Галичину, з чого видимо, що вона завше одно і то саме несе в сьвіт.

В імени нашого тов. „Запороська Січ" складаємо сердечну подяку взагалї всїм товаришам з Фол Рівер, Масс., з Вунсокет і Провіденс, а особливу дяку Вам, товаришки з Фол Рівер, що не жалували кошту і труду, а прибули і дали приклад другим та своїми мовами далисьте пізнати, що в житю нашого народа повинні брати участь також і женщини тай дївчата, бо ми всї один біль терпимо. Рівнож в імени комітету складаємо щиру дяку всїм жертводавцям, котрі відчувають горе бідних вдів і сиріт. Вони нині з великою нетерпеливостію вижидають нашої помочи, бо ніхто, лиш ми одні вільні в сьвіті, можемо їм дати найбільшу поміч, хоть правда, що і тут тяжкі тепер часи, безробітє. Але подумаймо, що то всьо ще не є нічим проти нещасть, які терплять наші рідні в старім краю.

Тому взиваємо всїх Українців: скликайте всюди народні віча і збирайте жертви та вибирайте комітети до збираня дальших жертв.

У нас мало де хто робить і то йно 2—3 дні на тиждень; більшість народу сидить без роботи, а помимо того ми постановили жертви складати раз у раз без перестанку, доки буде потреба.

Зазначити ще й то належить, що були ми не раз на вічах, але ще ніде не бачили, щоб нарід плакав так як нині, де підчас вступної бесїди тов. І. Кравчука і рефер. тов. Саламандри і тов. Дячук слухачі раз у раз утирали слези.

Т. Хиль і С. Багрій, секр. віча.

—o—

З PERTH AMBOY, N. J.

Замешкалі в Перт Амбою і околици Німці задумали устроїти на дохід Червоного Хреста концерт. В тій цїли завязали спільний комітет, до якого увійшли Німці і Австріяки. З Австріяків взяли участь Німці, Мадяри і Українці. Ні Поляки ні Словаки не брали участи.

Дня 29. падолиста с. р. в неділю пополудни уладжене дуже гарний концерт. Було там бесїди [illegible] важно цілий час виповняли хори. Виступали четири хори німецькі (2 мужеські, [illegible]

SVOBODA (LIBERTY)
THE UKRAINIAN NEWSPAPER
Published three times a week
Tuesday, Thursday and Saturday, at
83 Grand St., Jersey City, N. J.
TELEPHONE: 458 JERSEY CITY

Published by
The Ukrainian National Association
of America

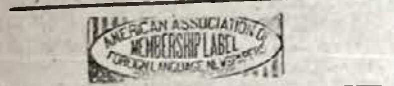
Established 1893

JOSEPH STETKEWICZ, editor.
83 Grand St., Jersey City, N. J.

A. SAWKA, manager.
83 Grand St., Jersey City, N. J.

Terms: Two dollars a year, for Canada three dollars a year.
Single copy: 3 cts.

Entered as second-class matter March 30, 1911, at the Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of March 3, 1879.

і один мішаний), один мадярський і один наш український.

Цїлий концерт відбув ся дуже гарно; особливо прегарно виглядало і дуже поважно настроїло кождого відспіване кількох патріотичних пісень через цїлу авторію. Співали: „The Star Spangled Banner", „Die Wacht am Rhein" і „Deutschland, Deutschland ueber Alles".

Наша точка випала також дуже гарно і дуже подобала ся всім Нїмцям, а найбільше через се, що цїлий наш хор виступив на сцену (а сцена була міського театру відступлена для сеї цїли) в народних строях. Се зробило дуже красне вражінє і оплескам не було кінця. Наш хор поставив ся дуже добре, бо числив до 40 осіб, а відспівав свій кусник справдї дуже гарно. П. Переговський і о. Чаплинський відібрали много ґратуляций. Також в місцевій англійській часописи „Перт Амбой Івнінґ Нюс" зараз на другий день в справозданю з концерту дуже тепло і з великим признанєм згадано за наш виступ.

Подаємо се до прилюдної відомости тому, щоби наші хори, де вони є добрі а й дірігенти добрі, старали ся дати нас пізнати і другим народам. Се принесе нам великий хосен.

Учасник.

ПОМОЖІМ НАШИМ БРАТЯМ І СЕСТРАМ В РІДНІМ КРАЮ.

LORIER, QUE. (Canada).

Як я прочитав „Свободу" своїм товаришам про старий край, то аж заплакали. Всї раді були помочи братям, хоч вже ті самі люди раз зложили по одному долярови, які вже відіслано на Фонд визволеня України, а мусите знати, що тут в Канадї більше без роботи і ті, що мають роботу, то також туй-туй будуть віддалені та пійдуть голодувати. Кождий сподіваєть ся сего, але коли почули, як там терплять наші родини тай наші братя проливають кров, то пізнати, хто жаль має за родиною і за нашими героями, котрі встелюють так дорогу нашу землю своїми тїлами, щоби здобути і для нас і для наших дїтий лїпше житє і злучити розділений нарід раз на все до одної „Неньки України". Той, хто се відчуває, той повинен від своїх уст відняти що день одного цента і помочи тим жовнярським сиріткам в нашім краю руїни, котрі терплять нужду і визирають так як малї пташки, чи не летить мама і чи не несе хробачка. Може і той ранений кулею наш брат думає, що сонце або звізди перекажуть його муки і ми заплачемо, та поможемо його опущеним дїтям. Не будьмо забаменілими, не повинно анї одного бути між нами, аби його сумлїнє не відізвало ся в такий час. Бо як рани наших молодих братів не промовлять до нас, то вже нїщо до нас не промовить. Мої товариші, котрі попереду вже раз зложили були на Ф. В. У., тепер ще зложили $2.00 на вату для ранених і я тепер посилаю їх Вам, займіть ся і вишлїть до старого краю. — **В. Фр.**

TORONTO, ONT. (Canada).

Мило нам стає, коли читаємо в „Свободї" спис жертводавців на „Фонд визволеня України". Але і жаль за серце стискає, коли поглянути, кілько то наших Русинів-Українцїв тут в Торонто носять в руках „Свободу" або часом і яку канадійську часопись, а нїхто не здогадаєть ся, щоби і його імя було поміщене, що він причинив ся датком на ту сьвяту цїль народу.

По моїй думцї, то як би всї Українцї у Злучених Державах і в Канадї лиш по 25 цнт. жертвували, то сума та виносила би поверх 125.000 долярів, вчисляючи до сего лише тих сьвідоміщих, що самі розуміють, що се за фонд. То що, коли в Русина гроший на табе нїколи нема; навіть в день виплати (пей дей). На що иншого, то повичить, а дасть. Але не хочу тут наводити нїчого, бо лист, який пишу, злого не поправить.

Тілько великий жаль, що на чотири тисячі Русинів, замешкалих в Торонто, ледви 13 долярів найшло ся на таку велику і важну цїль.

Гей, гей, Русини! Охкаєте та зітхаєте тяжко, коли почуєте, що там в piднім краю вже „Львовская губернія", що там і тої волї не застати, від котрої ми втекли, що царат уже завів у нашій землї азійську культуру, що лях хоче збудувати „Польскен од моржа до моржа", а не хочете бодай малим датком причинитись до виратоваия самих себе від ворогів.

Ми тримаймо ся засади Магомета (що як Бог має що дати то і без нїчиєї помочи дасть) ая! І буде з нас досить. А нї, то покажім сьвітови, що ми сини української нациї, що живемо і хочемо жити. Ану, всї як один, апуж до дїла! Гаразд!. — **Василь Буртник.**

НОВИНКИ.

СУДЬБА МИТРОПОЛИТА ШЕПТИЦЬКОГО.

Петроградська часопись „Реч" подає такі подробицї з побуту митрополита Шептицького в Курську:

З початку мешкав митрополит в готелю Наумова, опісля знова на власне бажанє переніс ся до приватного мешканя зложеного з трех комнат в официнах сього готелю. Там він мешкає зі своїм капеляном, молодим сьвященником. Доступ до митрополита є рішучо всїм остро заборонений. Одного з місцевих сьвященників, що старав ся відвідати митрополита, не допущено. Не вільно йому навіть читати місцевої часописи „Курская биль". Мешканє митрополита стереже цїлий відділ поліциї.

За дозволом губернатора митрополит почав позичати книжки з публичної біблїотеки Семйонова. Сї книжки приносить йому один стійковий, одначе вперед переглядає їх губернатор.

З початку дозволено митрополитови звиджувати православні церкви в містї і він радо користав з сього дозволу, бо заінтересував ся їх архітектурою та церковними богослуженями. Останними часами заборонено йому й сеї свободи. Тепер рідко коли дозволяють йому на прохід по містї і то лише головними вулицями й під охороною поліциї. Переписка рішучо заборонена митрополитови. Заборонено йому рівнож відвідати архиепископа Антонія в Харкові та київські церкви.

ПЯТНАЙЦЯТЬЛІТНИЙ ЦУГСФІРЕР.

Будапештенські часописи доносять про такий геройський вчинок одного українського хлопця: Зелїзничий поїзд, що прийшов 11. падолиста з Клявзенбурґа до Будапешту, привіз молоденького подорожного, який довершив цїлий ряд геройських вчинків. Був се 15-лїтний Українець **Лазар Мельничук**, котрий своєю хоробростию осягнув степень цуґсфірера. Сю шаржу надав йому оберст жандармериї Фішер за його надзвичайні заслуги. Коли молодого героя побачила будапештенська публика на східнім зелїзничім двірци, окружила його сейчас зі всїх сторін, щоб йому придивити ся. Його супроводив ляйтнант Камінський і сьвященик Гілевич і вони ледви при помочи поліциї могли перебити ся через товпу.

Про подвиги Мельничука оповідав ляйтнант таке: Дня 28. серпня впали Москалї до місцевости Горошівцї на Буковинї. В тім то селї мешкає Мельничук. Ворог забрав до неволї жандармську патрулю, зложену зі 100 людий, замкнув її в одній пивници і пійшов дальше. Мельничук вирубав сокирою двері і увільнив тих 100 жандармів. Він укрив їх у відповіднім місци, а сам пійшов критими стежками до нашого війска й дав знати про все. Опісля вернув Мельничук до свого села, де його привитано як героя. Пізнійше приневолила більша австрійська жандармська патруля Москалїв до утечі. Мельничук приглядав ся борбі і замітив, що один російський капітан сховав ся в одній хатї. Хлопець прибіг до нашої патрулї і оповів там, що бачив. Вахмайстер жандармериї, що доводив патрулею, дав хлопцеви шаблю і сказав йому, щоби він напав на того копітана. Хлопець обережно зближив ся до хати, де схоронив ся капітан і вдарив його шаблею по голові так, що сей стратив сьвідомість.

Про подвиги хлопця замельдовано оберстови жандармериї Фішерови, який казав його приликати і сейчас заіменував його цуґсфірером жандармериї.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ.

Іван Кравчук. Рукописий ми не звертаємо нікому і се є зазначене виразно в кождім числї нашої часописи.

РУХ В ВІДДІЛАХ У. Н. СОЮЗА.

ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ. Бр. сьв. Володимира, від. 65, подає до відома своїм членам, що річний мітинґ відбуде ся 12. грудня с. р. Початок точно о годинї 7-ій вечер. Всї члени мають явити ся і виплатити свій довг. — М. Сухарський, секр.

ЛОНҐ АЙЛЕНД СІТИ, Н. Й. Тов. „Запорожська Січ", від. 64, подає до відома своїм товаришам, що звичайний мітинґ відбуде ся в суботу дня 12. грудня в гали під ч. 374 Джексон Аве., Л. Ай. Сіти, Н. Й. На сей мітинґ мають явити ся всї члени, а хто довгує, нехай вирівнає весь довг зі старого року. На сїм мітинґу має ся обговорювати важні справи. Неявившийся член підпадає карі після статута. — І. Рибак, секр. фін.

ЕКЛЕЙ, ПА. Бр. сьв. О. Николая, від. 340, повідомляє всїх своїх місцевих і позамісцевих членів, що річний мітинґ відбудеть ся 13. грудня. Кождий член мусить явити ся, бо є важні справи до полагодженя. Кождий член повинен свій довг вирівнати, бо в противнім разї буде виключений, а коли би був покалїчений, то не дістане жадної підмоги. Буде ся приймати нових членів до братства без вступного, а до У. Н. Союза після статута. Неявившийся член заплатить 50 ц. кари, а урядник $1.00. — А. Мороз, предс.; О. Костюк, секр.

В. Е. ПІТСБУРҐ, ПА. Бр. Покрова Пр. Богородицї, від. 258, повідомляє всїх своїх місцевих і позамісцевих членів, що річний мітинґ відбуде ся 13. грудня с. р. Щоби кождий член явив ся на той мітинґ, бо є дуже важні справи до полагодженя. Котрий член не явить ся на той мітинґ, щоби потім не нарікав. Довгуючі члени, як не звернуть заплаченого за них розмету, будуть суспендовані з У. Н. Союза, а так само і з братства. — Г. Курись, секр.

МІЛВІЛ, Н. ДЖ. Бр. сьв. Василия Вел., від. 347, повідомляє всїх своїх членів, що річний мітинґ відбуде ся дня 13. грудня точно о годинї 2-гій пополудни під числом 1 Купер стр. в домі п. Ю. Маланчина. На тім мітинґу мають здати контрольори справозданє з цїлорічного дїловодства. Буде також вибір нового уряду і дуже важні справи до полагодженя. Кождий член повинен безуслївно на сей мітинґ явити ся і вирівнати всї свої залеглї довги, бо в противнім разї наступить суспендованє з Братства і з У. Н. Союза. Неявившийся член заплатить 50 ц., а урядник $1.00 кари. — І. Богуцький, секр.

ФІНІКСВІЛ, ПА. Сим подаєсь до відома всїм членам братства сьв. Петра і Павла, від. 321, що сегомісячний мітинґ відбудесь дня 13. грудня у Івана Федака, Маршал ул. ч. 104. На сїм мітинґу не має бракувати нї одного члена, бо є богато справ до полагодженя. Обовязком кождого члена є потрудити ся, щоб зєднати як найбільше нових членів до братства, котрих на сїм мітинґу приймати ся буде після давнїйше ухваленого дуже малого вступного. Явіть ся, члени, як один, щоби можна всї справи полагодити і щоби опісля не було нарікана. — М. Фляга, секр.

ЕМБРІДЖ, ПА. Бр. сьв. О. Николая, від. 276, повідомляє своїх членів, що річний мітинґ відбуде ся дня 13. грудня с. р. в гали під церквою, точно о годинї 2-гій пополудни. Кождий має явитись на сей мітинґ, бо відбуде ся вибір нового уряду на слїдуючий рік. Просить ся також членів вирівнати свої довги, бо опісля стратять усяке право в Братстві і будуть суспендовані в У. Н. Союзї. Неприбувші члени на сей мітинґ заплатять кару 50 ц., а урядник $1.00. — Т. Суда, предс.; А. Підуфалий, секр.

ПІТСБУРҐ, ПА. Повідомляєть ся всїх членів Бр. сьв. О. Николая, від. 53, що річний мітинґ відбуде ся дня 13. грудня с. р. в гали парафіяльній, точно о годинї 1.30 пополудни. На сїм мітинґу контрольна комісия здасть справозданє за рік 1914; дальше буде вибір нового уряду. Всї довгуючі члени мають вирівнати свій довг. Котрий член не вирівнає свого довгу на тім мітинґу, буде суспендований з Братства і з У. Н. Союза. Буде приймати ся нових членів до братства в той спосіб: Члена до 30 лїт без вступного, до 35 за половину вступного, до 45 лїт за цїле вступне. Неявившийся член заплатить 50 ц. кари, а урядник $1.00. — А. Витяз, предс.; І. Запоточний, секр.

СКАРБРО, В. ВА. Бр. сьв. Петра і Павла, від. 180, подає до відома всїх місцевих і позамісцевих членів, що річний мітинґ відбудеть ся 13. грудня (в недїлю) пополудни о годинї пів до другої. На тім мітинґу будуть дуже важні справи до полагодженя. Маєть ся вибирати новий уряд. Кождий член має вирівнати свій довг, бо инакше не буде мати права до братської запомоги. Неявившийся член заплатить кару 50 ц., а урядник $1.00. — А. Лукач, секр.

ДІКСОНВІЛ, ПА. Бр. сьв. Івана Хрестителя, від. 182, дає до відома, що річний мітинґ відбуде ся 13. грудня с. р. о 1-шій годинї пополудни. Буде вибирати ся нових урядників і касове справозданє. Члени, котрі довгують, коли не вирівнають своїх довгів, будуть виключені з Братства і з У. Н. Союза. Хто не появить ся на сей мітинґ, заплатить кару 50 ц., а урядник $1.00. — О. Дашинич, предс.; Т. Артимович, кас.; І. Артимович, секр.

РОН, ПА. Бр. Преображенія Госп., від. 29, повідомляє всїх своїх місцевих і позамісцевих членів, що річний мітинґ відбуде ся дня 13. грудня о годинї 2-гій пополудня, в галї церковній на Ґров стр. Всї члени мають на той мітинґ зійти ся, бо будуть дуже важні справи до полагодженя і буде вибір нового уряду, а контрольна комісия здасть своє справозданє. Довгуючі члени щоби вирівнали свої довги, бо коли того не зроблять, то будуть суспендовані з Братства і з У. Н. Союза. Члени, котрі не прийдуть на той мітинґ, заплатять $1.00 кари, а урядник $2.00. — В. Федак, секр.

ІСТОН, ПА. Тов. Богдана Хмельницького, від. 137, взиває своїх членів, щоби прибули на річний мітинґ, який відбуде ся 13. грудня с. р., о годинї 1-шій пополудни під ч. 1401 Спрінґ Стр., в гали Ф. Сагатого. На сїм мітинґу буде вибирати ся новий уряд. Кождий член має вирівнати свої залеглости, бо в противнім разї буде безуслївно суспендований. Котрий член не явить ся, заплатить кару $1.00, а урядник $2.00. — М. Загоройко, предс.; В. Гуда, секр.

ОЙЛ СІТИ, ПА. Бр. Усп. Пресьв. Богор., від. 139, повідомляє всїх своїх членів, що річний мітинґ відбуде ся дня 13. грудня с. р., точно о 1-шій годинї пополудни, в гали під ч. 410 Сенека Ст. На тім мітинґу має явити ся кождий місцевий і позамісцевий член, бо будуть важні справи до полагодженя і вибір нового уряду. Неявившийся член заплатить кару 50 цнт., а урядник $1.00. — І. Фрис, предс.; М. Бурка, секр.

ОЛІЄН, Н. Й. Тов. „Зап. Січ", від. 363, повідомляє всїх своїх членів, що в суботу 12 грудня с. р. в Редмен гали відбуде свій річний мітинґ, точно о 7.30 вечером. Кождий член має бути присутний на тім мітинґу, бо будуть рішати ся важні справи, як: звіт контр. комісиї з цїлого року, касове справозданє і инше. Буде вибір нових урядників. Кождий член має вирівнати свої довги. Неприсутні члени будуть суспендовані, хиба в такім разї нї, як будуть хорі або при працї, а другі члени здадуть за них справозданє. Також буде ся приймати нових членів до Товариства без вступного. — І. Мацкула, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА. Тов. „Любов", від. 45, повідомляє своїх членів, що річне засїданє відбуде ся в недїлю дня 13-го грудня с. р. в домі „Тов. Русько-американських горожан", 822 Н. Франклін Стр. Початок точно о год. 2-гій пополудни. Обовязком кождого члена явити ся особисто, вирівнати свої місячні вкладки, та вибрати урядників на 1915 рік. Кождий неприсутний член заплатить 50 цнт. кари, а урядник $1.00. — За Уряд Тов. „Любов", від. 45: С. Штогрин, предс.; Г. Рибачок, кас.; С. Демків, секр.

ДЕСЛОДЖ, МО. Бр. сьв. О. Николая, від. 255, подає до відома, що 13. грудня с. р. відбудеть ся мтінґ, на котрім приймати ся буде нових членів без вступного. Всї члени мають явити ся, бо котрі не являть ся, будуть платити кару 50 ц., а урядник $1.00. Буде вибір нових урядників і справозданє з цїлого року. — М. Крупяк, предс.; А. Кравець, секр.

ПЕРТ АМБОЙ, Н. ДЖ. Бр. сьв. О. Николая, від. 104, взиває всїх своїх членів, щоб явили ся на річний мітинґ, котрий відбуде ся дня 13. грудня с. р. о 3-тій годинї пополудни в гали п. Ваверчака, 720 Чарлз стр. На тім мітинґу буде вибирати ся новий уряд і мають полагодити ся инші важні справи. Всї довгуючі члени мають вирівнати свої довги, бо в противнім разї будуть суспендовані. Неявившийся член заплатить кару $1.00, а урядник $1.50. — Н. Ваверчак, предс.; Б. Шкурат, секр.; П. Стопень, кас.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Тов. Богородчани від 233, повідомляє всїх своїх членів, що річний мітинґ відбуде ся дня 12. грудня с. р. точно о год. 8-мій вечер в льокали Укр. Клюбу 217 І. 6-та ул. Рівночасно відбудесь вибір нового уряду на слїдуючий рік. Всї члени обовязані явитись, бо в противнім разї заплатять кару: член 50 цнт., а урядник $1.00. — І. Гаврилко, предс.; І. Мартинець, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Тов. „Вільні Козаки", від. 316, повідомляє своїх членів, що річний мітинґ відбуде ся 13. грудня с. р. о годинї 2-гій пополудни під числом 174 Джосеф Аве. корнер Насав ст. Всї члени мають на тім мітинґу явити ся, бо є важні справи до полагодженя, а між иншим вибір нових урядників. Хто би хотів приступити до Тов. В. К. і до У. Н. Союза, просимо зголосити ся на сей мітинґ. — Н. Кучмій, предс.; П. Макогон, секр.; І. Притула, кас.

ВИКАЗ

убитих, ранених, полонених і пропавших Українців у теперішній війні.

—o—

СКОРОЧЕНЯ:

п. = піхота
л. = ляндвер (піхота краєвої оборони)
у. = уляни
д. = драгони
стр. = стрільці (єгри)
пн. = піонїри
с. = санітети
тр. = трен
ж. = жандармерія
ск. с. = скарбова сторож
з. оп. = загальне ополченє (ляндштурм)
а. = артилерія
к. а. = кріпосна артилерія
а. кр. о. = артилерія краєвої оборони
г. = гавбіци.

Подане при імени число означає полк (регімент), дивізію або батальон.

—o—

(Дальше).

ЛИСТА УТРАТ Ч. 23
видана 10. жовтня 1914.

УБИТІ:

Форваль Петро. 45 п.
Фрибус Тома. 45 п.
Цибульський Юрко. 95 п.
Чехут Василь. 32 а.
Ченетка Юрко. 41 п.
Чобав Іван. 24 п.
Шабатура Никола. 95 п.
Шафран. 45 п.
Шостак Григорій. 95 п.
Шуркавський Михайло. 45 п.
Якубів Іван. 95 п.

РАНЕНІ:

Аксюк Юрій. 24 п.
Андерст Евген. 95 п.
Андрусечко Михайло. 45 п.
Антоньвич Стефан. 41 п.
Антонішак. 45 п.
Агамавюк Василь. 24 п.
Бабій Прокіп. 41 п.
Багав Іван. 45 п.
Байкавич Іван. 45 п.
Баляв Константин. 41 п.
Банус. 41 п.
Баран Йосиф. 45 п.
Барна Стефан. 45 п.
Басюк Грицько. 95 п.
Басалиґа Олекса. 24 п.
Башко. 45 п.
Бебуся Іван. 45 п.
Беца Стефан. 45 п.
Бек Йосиф. 24 п.
Бек Йосиф. 41 п.
Белюх. 45 п.
Белюх Кароль. 45 п.
Бересанка Франц. 45 п.
Березовський Антін. 45 п.
Бетковський Пилип. 45 п.
Безушко Андрій. 95 п.
Беньковський Петро. 32 а.
Більо Стефан. 45 п.
Бізюм Андрій. 45 п.
Білий Михайло. 45 п.
Бйопка Антін. 45 п.
Блазюк Никола. 24 п.
Бобак Омелян. 45 п.
Бобер Іван. 45 п.
Боца Теодор. 41 п.
Боднар Константин. 41 п.
Болнарюк Дмитро. 24 п.
Болняк Олекса. 45 п.
Боґаш Йосиф. 45 п.
Бозенда Никола. 41 п.
Бордон Іван. 45 п.
Борик Семен. 45 п.
Борщав Онуфрій. 41 п.
Бортняк Константин. 45 п.
Ботушан Михайло. 41 п.
Браковецький Василь. 41 п.
Бродаж Рудольф. 41 п.
Буда Людвик. 41 п.
Буглевич Іван. 45 п.
Буйлак. 45 п.
Буньо Іван. 45 п.
Бурак Тит. 41 п.
Бурбель Дмитро. 45 п.
Бурчинський Іван. 95 п.
Бурчак Роберт. 45 п.
Бута Петро. 41 п.
Бута Василь. 41 п.
Бузениця Фльоріян. 41 п.
Ваник Іван. 45 п.
Вахало Яків. 41 п.
Вахнюк Йосиф. 41 п.
Вайчович Дмитро. 45 п.
Вайда Стефан. 45 п.
Вальчак Андрій. 45 п.
Вархола Макар. 45 п.
Вархоляк Никола. 45 п.
Вархоляк Іван. 45 п.
Васьків Андрій. 32 а.
Василевич Василь. 95 п.
Вавчак Франц. 45 п.
Ваврик Іван. 45 п.
Вилюга Іван. 45 п.
Віндура Іван. 45 п.
Вілюк Василь. 95 п.
Витанко Йосиф. 45 п.
Вітовський Антін. 41 п.
Войтах Іван. 45 п.
Войтович Михайло. 45 п.
Волощук Антін. 32 а.
Волочук Юрко. 41 п.
Волошинович Франц. 45 п.
Волошин. 45 п.
Вовіцький Дмитро. 45 п.
Вовчук Пилип. 41 п.
Вихор Кирило. 30 п.
Витишак Іван. 45 п.
Галям Йосиф. 3 у.
Гаврилюк Ізидор. 24 п.
Гафійчук Василь. 95 п.
Ганійчук Іван. 95 п.
Галала Йосиф. 45 п.
Галюс Юрій. 41 п.
Гавчарик Семен. 95 п.
Ганчак Дмитро. 41 п.
Гарасим Іван. 45 п.
Гавка Ілія. 41 п.
Гавроль Андрій. 45 п.
Гаврот Франц. 45 п.
Гавриляк Франц. 45 п.
Гаврилів Іван. 45 п.
Герман Мартин. 41 п.
Гірак Іван. 45 п.
Гошиловський Йосиф. 45 п.
Голенюк Василь. 41 п.
Гойдан Іван. 45 п.
Голодюк Іван. 95 п.
Головач Прокіп. 41 п.
Голубяк Дмитро. 41 п.
Горняк Никола. 45 п.
Городницький Андрій. 3 у.
Гриценко Андрій. 45 п.
Гришко Іван. 45 п.
Губерт Іван. 41 п.
Губка Василь. 41 п.
Гучок Гнат. 24 п.
Гупок Йосафат. 45 п.
Гуцуляк Никола. 24 п.
Гуменюк Никола. 45 п.
Гунало Теодор. 32 а.
Гичва Іван. 45 п.
Ґалло Йосиф. 45 п.
Ґайд Нестор. 41 п.
Ґаляк Дмитро. 41 п.
Ґатиш Іван. 41 п.
Ґбур Іван. 45 п.
Ґебус Іван. 45 п.
Ґебус Павло. 45 п.
Ґебус Павло. 45 п.
Ґерард Йосиф. 45 п.
Ґерман Никола. 45 п.
Ґілярський Петро. 45 п.
Ґінальський Гнат. 45 п.
Ґанко Володимир. 45 п.
Ґолзік Олекса. 45 п.
Ґойґан Нестор. 41 п.
Ґоянюк Ілія. 24 п.
Ґорош Стефан. 24 п.
Ґорґон Семен. 45 п.
Ґордійчук Юрій. 41 п.
Ґорницький Мартин. 95 п.
Ґотич Михайло. 24 п.
Ґреблюк Никола. 24 п.
Ґрубяк Стефан. 45 п.
Ґруца Франц. 45 п.
Ґринаняк Василь. 24 п.
Данчак Войтко. 45 п.
Данчук Василь. 45 п.
Дарій Юрій. 24 п.
Демчук Йосиф. 45 п.
Демкович Йосиф. 45 п.
Деоткж Атанас. 41 п.
Дячук Михайло. 45 п.
Дяків Михайло. 45 п.
Дмуховський Василь. 30 п.
Дмитерко Юрій. 100 п.
Добош Іван. 45 п.
Добровольський Стефан. 3 у.
Добрянський Йосиф. 45 п.
Долник Йосиф. 45 п.
Домбровський Єронім. 41 п.
Доміган Іван. 41 п.
Дорош Михайло. 45 п.
Дотимний Іван. 45 п.
Драпка Петро. 41 п.
Дробот Никола. 100 п.
Дроб Юрій. 41 п.
Дрозда Антін. 95 п.
Дубас Іван. 45 п.
Дудяк Володимир. 100 п.
Дудик Іван. 24 п.
Дудинський Андрій. 45 п.
Дукат Йосиф. 95 п.
Дума Франц. 45 п.
Дуро Константин. 41 п.
Душенчук Семен. 32 а.
Дичко Ілія. 45 п.
Дауба Никола. 45 п.
Євмчук Юрій. 41 п.
Жабра Марон. 41 п.
Захара Маріян. 30 п.
Заянь Семен. 45 п.
Заран Дмитро. 41 п.
Заремба Антін. 41 п.
Заремба Лев. 41 п.
Завада Франц. 45 п.
Заварня Франц. 45 п.
Завойський Артимон. 45 п.
Зборовський. 45 п.
Зборовський Михайло. 45 п.
Зенцович Юрій. 45 п.
Зайко Павло. 45 п.
Зоне Іван. 45 п.
Зуженчук Іван. 95 п.
Зукуляк Іван. 45 п.
Зуєник Петро. 24 п.
Зварич Никола. 41 п.
Знаяк Іван. 45 п.
Ільчишин Терентій. 45 п.
Ізлебський Петро. 45 п.
Іванчук Василь. 45 п.
Іваник Стефан. 45 п.
Івасюк Дмитро. 24 п.
Івашків Михайло. 45 п.
Кабала Іван. 45 п.
Кача Петро. 45 п.
Каченко Іван. 45 п.
Качмарський Йосиф. 41 п.
Качур Станислав. 45 п.
Кагуй Василь. 45 п.
Калїш Іван. 45 п.
Калопапа Адам. 95 п.
Камінський Іван. 45 п.
Канелюх Андрій. 45 п.
Касіян Михайло. 24 п.
Кашарич Олекса. 41 п.
Катиняк Іван. 45 п.
Ќатрушак Петро. 24 п.
Кеке Ілія. 45 п.
Кавьнський Іван. 45 п.
Кібак Нїканор. 41 п.
Кібич Никола. 41 п.
Кічура. 45 п.
Кпйко. 30 п.
Керницький Іван. 32 а.
Кіфан Константин. 41 п.
Кімон Йосиф. 45 п.
Кіндрачук Василь. 41 п.
Кпницяк Семен. 41 п.
Кіронда Никола. 41 п.
Кисіль Василь. 45 п.
Кишка Максим. 45 п.
Кішкан Никола. 24 п.
Кляпко Михайло. 95 п.
Клятка Михайло. 45 п.
Ключук Гнат. 24 п.
Климочко Іван. 30 п.
Кобуз Мартин. 30 п.
Кошаба Павло. 45 п.
Кочур Никола. 45 п.
Когут Іван. 45 п.
Кока Петро. 41 п.
Колач Никола. 45 п.
Кольбан Юрій. 41 п.
Кольбан Василь. 41 п.
Колїсай Петро. 45 п.
Колисник Юрко. 95 п.
Кондас Йосиф. 45 п.
Копця Михайло. 45 п.
Копій Іван. 45 п.
Коропко Петро. 41 п.
Корнелець Яків. 45 п.
Корпан Іван. 45 п.
Косован Константин. 24 п.
Костюк Николай. 41 п.
Костоцький Юрій. 41 п.
Костишин Юрко. 45 п.
Кіт Петро. 32 а.
Котюк Гаврило. 24 п.
Котляр Михайло. 45 п.
Котос Василь. 41 п.
Ковпун Дмитро. 41 п.
Ковик Константин. 45 п.
Козак Петро. 95 п.
Козьмінський Дмитро. 41 п.
Козопас Василь. 45 п.
Козоріс Василь. 24 п.
Красовський Стефан. 41 п.
Кравчик Станислав. 45 п.
Кречун Авксентій. 41 п.
Крекота Никола. 45 п.
Креняк Дмитро. 45 п.
Крич Рудольф. 41 п.
Крук Антін. 45 п.
Кручко Василь. 32 а.
Круль Петро. 45 п.
Крисоватий Максим. 45 п.
Кучемка Василь. 45 п.
Куцерян Никола. 41 п.
Кучинський. 45 п.
Кулак II Василь. 45 п.
Куничак Андрій. 24 п.
Кушнїр Іван. 30 п.
Курилюк Іван. 24 п.
Кус Іван. 45 п.
Кустрон Данило. 45 п.
Кузьма Никола. 45 п.
Лазорчик Дмитро. 45 п.
Лятиш Гарасим. 41 п.
Лятиш Теодор. 32 а.
Лазор Григорій. 41 п.
Лебединський Дмитро. 45 п.
Лехнюк Михайло. 41 п.
Лень Яків. 45 п.
Леців Йосиф. 45 п.
Лесенчук Константин. 41 п.
Лесів Михайло. 45 п.
Лешишин. 45 п.
Лешняк. 45 п.
Левчук Юрко. 41 п.
Лезницький Іван. 45 п.
Лунів Григорій. 45 п.
Лука Стефан. 41 п.
Лукачор Никола. 45 п.
Лютанчак Іван. 45 п.
Лютик Іван. 41 п.
Лютик Василь. 41 п.
Мацейко Михайло. 45 п.
Магеровський Іван. 45 п.
Маяк Теофіль. 45 п.
Майор Іван. 45 п.
Макос Яків. 45 п.
Маковський Данило. 95 п.
Маком Франц. 45 п.
Максим Александер. 45 п.
Максимів Петро. 30 п.
Маленький Петро. 45 п.
Мамчур Іван. 24 п.
Мантюк Калїстрат. 41 п.
Маремюк Юрко. 41 п.
Марко Стефан. 24 п.
Мартиновський Маріян. 45 п.
Мастиляк. 45 п.
Матанюк Никола. 45 п.
Матейчук Никола. 45 п.
Матійчук Юра. 24 п.
Матуш Станислав. 45 п.
Максимюк Михайло. 41 п.
Максимюк Никола. 41 п.
Мазар Василь. 45 п.
Мазур Ілько. 45 п.
Мазур Станислав. 45 п.
Мехно Василь. 41 п.
Мелвіль Іван. 45 п.
Мельник Атанас. 24 п.
Мерещук Дмитро. 24 п.
Мігаль Никола. 30 п.
Миклашевич Іван. 45 п.
Миктар Іван. 41 п.
Мукуляк Василь. 45 п.
Мисько Йосиф. 3 у.
Молофей Дмитро. 41 п.
Морар Емануїл. 41 п.
Москаль Йосиф. 45 п.
Москалюк Дмитро. 41 п.
Москалюк Іван. 41 п.
Москалюк Петро. 24 п.
Моспан Павло. 45 п.
Мулярчик Петро. 45 п.
Мураль Теодор. 45 п.
Мушинський Кароль. 45 п.
Надрищ Іван. 41 п.
Наперковський Петро. 41 п.
Несторюк Іван. 32 а.
Немачик Іван. 45 п.
Нимилзан Іван. 41 п.
Нитка Йосиф. 45 п.
Новак Іван. 41 п.
Новак Йосиф. 45 п.
Новак Йосиф. 45 п.
Новак Людвик. 45 п.
Новак Никола. 45 п.
Новак Петро. 45 п.
Никарчик Михайло. 100 п.
Окань Михайло. 45 п.
Олїйник Стефан. 30 п.
Олексів Франц. 45 п.
Оленюк Михайло. 41 п.
Ольшанський Михайло. 45 п.
Онанко Василь. 45 п.
Онїґа Юрій. 41 п.
Оренчук Андрій. 45 п.
Ормат. 45 п.
Остафійчук Григорій. 41 п.
Останюк Василь. 24 п.
Ошуст. 95 п.
Останюк Никола. 41 п.
Паплавський Михайло. 45 п.
Папуґа Кароль. 45 п.
Пахомій Юрій. 41 п.
Паламарюк Никола. 41 п.
Палята Михайло. 45 п.
Палиця Стефан. 45 п.
Палка Йосиф. 45 п.
Палюханич Іван. 45 п.
Пались Іван. 45 п.
Пались Никола. 45 п.
Палик Франц. 45 п.
Панчук Лев. 41 п.
Панчук Василь. 41 п.
Панкевич Іван. 32 а.
Пашко Йосиф. 45 п.
Павчак Теодор. 24 п.
Павлюк Василь. 41 п.
Павлик Михайло. 95 п.
Пелех Іван. 45 п.
Пелешак Михайло. 45 п.
Пентелейчук Теодор. 41 п.
Перейма Іван. 45 п.
Перій Теодор. 95 п.
Петеля Іван. 45 п.
Петикар Михайло. 41 п.
Петрів Іван. 45 п.
Петрук Василь. 24 п.
Петруняк Михайло. 45 п.
Піх Войтіх. 45 п.
Пілгайчук Іван. 41 п.
Пірих Михайло. 45 п.
Піскадів Андрій. 45 п.
Піта Михайло. 3 у.
Платка Василь. 24 п.
Пияк Антін. 45 п.
Побігушка Іван. 41 п.
Польвар Павло. 45 п.
Помпйка Стефан. 45 п.
Понепало Теодор. 41 п.

(Дальше буде).